

STOPA

ČASOPIS ČESKOSLOVENSKÝCH SKAUTŮ A SKAUTEK V. ZAHRANIČÍ - Č. 37.

Chcem Věrní Zůstat Také Dál.

CALIF XII 1973

Sláva na
výsostech
Bohu a
pokoj lidem.
dobře vůle
na zemi

Redakční rada: V. Balejka, Dr. V. Fanderlik, E. French, L. Rozsypal, Dr. F. Woitsch

Adresa redakcie: "STOPA", 3133 Shipway Ave. Long Beach, California 90808

Časopis vychádza 4x do roka. Predplatné dobrovoľné.

N á č e l n í J u n á k a V l a s t a K o s e o v á ☉

Dne 29. září, 35 let po A.B. Svojsíkovi, odešla dlouholetá náčelní dívčího kmene Vlasta Koseová - Štěpánová.

Patřila mezi t.zv. "praskautky" protože skautovala ještě před první válkou a vedla v Praze dívčí oddíl za války. Byla jedna ze skupiny skautek, které u nás začínaly a vedly dívčí skauting po léta. Studovala v Praze na Universitě a později po válce na Vassar College v New Yorku kde graduovala v r 1922. Její znalost frančtiny a angličtiny jí otevřela pohled do světa a léta ztrávila jako člen zahraničního odboru a jako naše zahraniční zpravodajka. Později byla také členem World Committee, kde si získala mnoho dobrých přátel které jí dobře pamatují ještě dnes.

Po Emilii Milčicové, která byla první náčelní Svazu Junáků Skautů, převzala Vlasta později její funkci ještě před r.1938 a zůstala náčelní až do třetího rozpuštění Junáka.

Tehdy po válce se vynořil problém, jak upravit výchovu děvčat-skautek, abychom z děvčat nevychovali mužatky, když celá školní výchova byla stejně jako pro chlapce. Proto, když chlapecký kmen odstranil staré zkoušky a nahradil je čtyřmi stupni, děvčata tehdy zůstala u druhotřídky a prvotřídky a zavedla nové odborky čistě dívčí.

Vlasta ovládala francouzštinu, němčinu i angličtinu a dovedla toho dobře využít tím, že znala skautskou literaturu západní a byla v čilém osobním styku s vedoucími skautingu v cizině, nejen na západě, ale i v Polsku, Rumunsku a Jugoslavií. Její hlavní starostí bylo vždycky, abychom vyhověli dostatek vedoucích pro příští generace.

Znal jsem ji velice dobře ze sjezdů, schůzí i Lesních Škol a kdokoliv se s ní sešel, našel v ní ženu, která dovedla pochopit názory a potřeby skautek z nejmenší vesnice stejně jako v Praze. Dovedla stát za svými názory, ale hlavně dovedla také najít vždycky řešení, když bylo názorů několik. To, co prospívá všem.

A přece osud odměnil její nejlepší snahy trpkou životní zkušeností. V r 1940 musila předávat s Drem Flajnerem majetek Junáka GESTAPu, za války byl popraven pro podzemní činnost její manžel, Dr. Kose, jeden z největších vyznavačů "dobra a krásy" kterého jsem kdy potkal. V r 1945 dívčí skauting znova povstal pod jejím vedením a když jsme spolu debatovali v Londýně o budoucnosti, byli jsme

plní optimismu a nových námětů. V r 1948 'akční výbor' převzal Junáka a úderná roča málem shodila Vlastu Koseovou se schodů v Ustředí. Po dvacíti letech opět stojí Vlasta v čele děvčat v roce 1968, jezdí po táborech, schůzích a kursech lesních škol. A tehdy jí bylo již přes sedumdesát. A to ještě nebyl konec. Její práce se opět zhroutila v r 1970 a skauting byl po třetí rozpuštěn.

Lazslo Nagy, gen. sekretář World Bureau v Ženevě mi napsal ve svém kondolenčním dopise tyto dny velice správně :...v životopise Vlasty Koseové je prvek klassické řecké tragedie...

Ale i tragedie přináší uspokojení a osud se s Vlastou smířil tím, že jí dopřál krásný konec. 27. září byla navštívit svou starou skautskou známou, den na to k ní přišla si popovídat jedna z jejích rádkyň z tábora v r. 1914 a ráno jí již neprobudili.

Za její rakví v Pražském Krematoriu stojí hlouček 'praskautů' a řady mladých. Na rakvi spočívá řada vyznamenání : Junácký kříž, Stříbrný trojlístek, Stříbrná rybka a odznak Skautské Lásky. z r. 1936. V kruhu Bratrstva Skautské Lásky nás bylo 36, dnes sotva tucet. A věříme, že Skautská Myšlenka, v kterou Vlasta věřila a zasíla ji do srdcí nové generace roste dál.

Nezemřela, ale spí .. /Matouš.9. 23./

Velen

V A N O C E 1 9 7 3

Je tomu 34 let, co jsme odcnézeli do ciziny v r 1938 a 1939. Dvakrát skauting opět povstal, jako 'podupaná tráva' v r 1945 a v r 1968. A dvakrát ještě odcházeli bratří a sestry přes kopečky v r 1948 a 1968 a ještě nepřestali chodit.

My v zahraničí jsme alespon dokázali, že naše skautská mládež táboří pod vedením starých skautů, žije podle skautských zásad a tradic, naše písně se zpívají u táboráků a skautské zkazky kolují nad jejich plaménky. Je nás málo a jsme roztříštěni, ale máme všichni snahu zachovat něco z toho co jsme di donesli.

Doma je temno. A přece v těch dovolených časopisech mládeže a oficielních organizacích doutnají uhlíky skautské myšlenky.

Na Štědrý večer se zahleďte na Severní oblohu a myslete všichni na všechny bratří a sestry. Váš Velen

Zimný tábor skupiny Explorers: ako nám oznámil vedúci skupiny br.O. zimný tábor sa bude konať v Mammoth Mountain a doteraz sa prinášalo iba zaujemcov, členov skaut. skupiny.

Czechoslovak Boy Scouts in Exile
Scout Commissioner for USA

Dr. Frederick Woitsch
110 West Hillcrest Blvd.
Monrovia, California 91016

October 28, 1918, Freedom
October 28, 1973, Slavery

Honorable Richard M. Nixon, President
United States of America
Washington, D.C.

Dear Mr. President:

We, the Boy Scouts and Girl Scouts from Czechoslovakia in exile here in these great United States of America, ask you for help for our beloved country so long occupied by the Russians.

We know you are trying to cultivate their friendship, but nobody can do this unless they themselves are Communists who believe in the Moscow doctrine. We know Russian communists better than anybody here in the USA. We speak and understand their language, their customs, and we know what they want to achieve. They want the world revolution regardless of whether the western world wants it or not. They will use all possible means and weapons. They will resort to violence, terror, killing, concentration camps, etc. We love our birthplace, our brothers and our sisters like we now love our new country, and we are very grateful, faithful and thankful that we are now citizens of the USA; but we also want freedom for our brothers and sisters at home where people are not as happy as we are.

You cannot believe or trust any communist. They will double-cross you at any time that it benefits them. Presently they need our food, our technology, our products, and maybe our friendship and assistance to help thwart China.

We do not believe that the Russian communists will fight the Chinese communists. We, the scouts, are not a political organization; we are free of all politics, our principles are different, and we want only brotherhood, friendship and happiness for all people in the whole world. Believe us, Czechoslovakia is a large concentration camp -- please help them to again be free. President Woodrow Wilson who was a friend of T. G. Masaryk, our first president, helped us in the year 1918 to become a free republic. Please become the second president who aided us in gaining our freedom! The people of Czechoslovakia and all the free world will thank you from all of their hearts.

Thanking you in advance and may God bless you.

Sincerely yours,

Dr. Frederick Woitsch

Kings Canyon National Park

Od domu br. Lade jsme naložili nezbytný tábor-
nický materiál, jsme vyrazili již v pátek večer. Bylo
již pomalu 11 hod. v noci když jsme dorazili do Fresno.
Krátko po půl noci jsme již stoupali do hor, které
se majestátně tyčily před námi a nad nimiž svítil
srepek měsíce. Za malou chvíli na to se nám otevřel
úchatvný pohled do obrovské nížiny. Pak následovaly
serpentiný dlouhého sjezdu. Dole pak, v uplných temno-
tách, nás rádne poděsila ^{mořská} hučící reka a překotně se valící voda,
která v mírných sprškách co chvíli zalévala i silnici.

Následujícího rána hleděli jsme na čisté modrou oblohu temného
odstínu a bez jediného mráčku, svěží zelené stromy kolem, naslouchali
jsme hučení řeky, které již neznělo tak strašidelně jako v noci a obdi-
vovali jsme zpěv ptactva okolo nás.

Záhy ^{na} to jsme vyrazili na procházku podle zpěněné řeky a ne-
mohli jsme se dosyta vynadívát na její pěřeje jiskřící se v ranním
slunci a co chvíli hrající pestrými duhovými barvami, to když se voda
trřístila o nescetné balvany v korytě řeky.

Posilnění vydatným obědem vydali jsme se na túru k Roaring
River Falls - vodopádům rvoucí řeky, která toto svoje jméno nese právem.
Voda se totiž řítí úzkou užlabinou ze značné výše po řadě klika-
tých stupňů, což vydává ohlušující řev. Byla to velkolepá podívaná.

Při návratu tábor nas přivítal již planolajícími ohni, všude
to vonělo připravovanou večeří a vůni borovicového dřeva. Ačkoliv již
bylo po západu slunce a údolí se zahalovalo do temnot, vrcholky hor
do zlatova ozářené sluncem dlouho sa rýsovaly nad námi proti temnici
obloze.

Následujícího rána jsme se vydali na celodenní túru. Cestou
jsme museli překonávat nescetné rozvodněné horské bystřiny, stále podél
řeky, která divoce hučela a valila se s obrovským hřmotem do údolí.
Byl to pořádný výstup, než jsme se dostali k Mist Trail, cíli naší cesty.
Odtud jsme měli nadhernou nocívanou do hlubokého údolí a na nescetné
kaskády řeky, kde roztrřštěná voda vymřetovaná do značné výše tvořila
přemnohé duhové oblouky a zalévala velkou část údolí drobnou sprškou.

"Úplná parada" řekl by jistě br. Fakir, kdyby byl s námi.

Nadešlo poslední ráno a krátce po obědě jsme se vydali na
cestu k našim domovům.

napříč sierra nevada v devíti dnech . . . - Pavel-

Je sobota, 4 srpna 1973, dvě hodiny ráno. Sešli jsme se u Ponížiliů. Jsme sbaleni a připraveni. VYRAZIMĚ NA 120 KM P J T A K . . .

Před osmou ráno se hlásíme na "Union Valley Ranger Station". Odhodlaně vyrazíme vzhůru podle Lymnes Creek a podle mapy a kompasu. Strná stezka se serpentinami šplhá až do výše Gerlachova štítu. Je to velmi namáhavý výstup a s radostí se tedy usazujeme v Anvil Campu. V noci prší.

Ráno pracně sušíme vše a vyslycháme s napětím Oldovo školení "o tom co se neudělalo". Dokonale poučení míříme k nejvyššímu bodu našeho výletu. (3615 m n.m.) kde nás čeká pořádné krupobití. I tí nejotůžilejší musí zaženit krátké kalhoty a rukávy za dlouhé a překonáváme dalších 10 km, což je slušný výkon. Jsme v krajině, která počtem jezer připomíná Finsko.

Pohádkou mláďi zahajujeme náš první den odpočinku. Olda, Tomáš a Ota zůstávají u potoka, zatím co neunavní průzkumníci (Jana, Lva, Pavel, Richard a Dacla) pořádají výpravu na nejvyšší horu blízkého okolí.

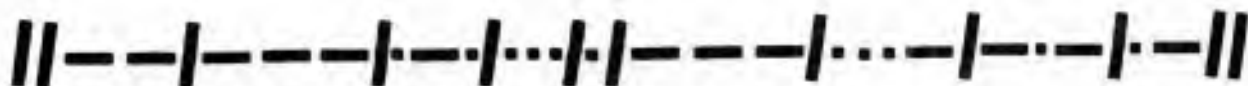
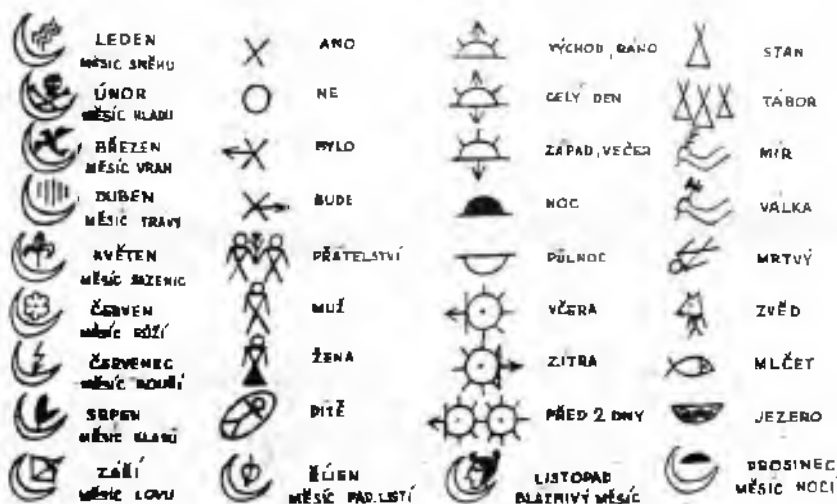
Po vydatné cávce kaše značka Familia nasleduje opět výstup "naši" stezkou. K odpolední se zastavujeme na Junction meadow, kde Ota nachází několik obrovitých hřibů. Olda zase úspěšně rybarí a my v kuchyni zanedlouho vykouzluje kolínka s fantastickou rajskou omáčkou s čerstvými hříby. Dorážíme se ostruhy, jsou výtečné. Středa: ačkoliv se chceme zastavit u horského pramene a poradně se vykoupat, rozhodujeme se nakonec pokračovat až k Lattlesnake Creek, což je celých 20 km. večer zakončujeme tradičním táborákem. Čtvrtek: Tento den máme volno a vyvádíme. Pátek: Dokonale odpočati započínáme náš předposlední výstup. S radostí se usazujeme na kraji ledůvky u potoka. Po večeri se jednotlivě střídáme v orientační hře. Každý má za úkol někam dojít a musí se orientovat jen podle zvuku ohně a vody (táboráku a potoka). Je velmi legrační pozorovat "slunce" s jakou jistotou míjí cíl přímo v jeho cestě.

Předposlední den výletu a poslední den odpočinku. Tomáš dobrovolně zůstává v okolí tábora, aby nám přírodně stádo manutů nesežralo tenčící se zásoby. Zbytek oddílů se odeběra k poměrně necalekému Claire lake. Slunce nás pěkně rozžhavuje do červena ale nikto z nás není spálen. Večer u posledního táboráku je skvělá nálada. Tak skvělá, že se nikomu nechce jít spát. Ale musíme - čeká nás přeci nutný návrat domu.

Neděle - poslední ostrý výstup až na vrchol a nak s kopce. Bez potíží překonáváme i posledních 10 km, celé 120 km túry. Bohužel i věci tak krásné jako tento puták musí končit, takže nezbyvá než se těšit na nějaký příští. Účastníci: Lva, Jana, Paula, Nick, Tomáš, Pavel, Olda, OTA.

...na svitku březové kůry

psali své důležité zprávy indiánské kmeny nad Velkou severní řekou. Z obrázkového písma Indiánů, z jeho značek nevyvanulo kouzlo dobrodružství, kouzlo dávnověku i stará sláva bojů minulého století, kdy Indiáni Severní Ameriky bojovali o svou půdu a loviště a krutými vítězci. Nevyvanulo a zůstane věčně živé v duších a srdcích dětí všech světadílů, které milují do dnešních dní hrdiny pro jejich boj za svobodu a proti bezpráví. S malými úpravami, tak jak si je děti v nejrozličnějších zemích na světě přizpůsobily, stalo se indiánské obrázkové písmo dorozumivacím prostředkem při jejich hrách. Jeho cena je proto nesmírná: mohou se jim dorozumět nejen dva kamarádi nebo děti z jedné družiny, z jednoho oddílu — rozumí se s ostatní vlničky dětí, a my jej proto můžeme používat ve styku mezinárodním. Chlapci a děvčata z celého světa si budou rozumět! Naučme se proto indiánskému písmu dobře, otevírá nám cestu k dorozumění.

Morseovku můžeme vysílat jednou nebo dvěma vlajkami, zvukem (pišťalou, trubkou, bzučákem, někdy i ťukáním, přičomž jeden úder je tečka, dva rychle za sebou jdoucí čárka). Ve tmě vysíláme baterkou (krátký záblesk tečka, dlouhý čárka) nebo odkrýváním a zakrýváním záře ohně pokrývkou. Jednotlivá písmena oddělujeme od sebe přeslůvkou (šim dešl, tím lépe), zejména lehdy, jsme-li zatím v signu zovnění začátečníky, nebo při velkých vzdálenostech.

Při vysílání nemá vysílající po vysílání slova vysílat další, dokud nepřijmá další, že slovu porozuměl.

Ukončení slova se při vysílání vlajkami nebo baterkou označuje jedním volným kruhem (jednou vlajkou neb baterkou před sebou). Konec celé zprávy se vyznačí třemi kruhy.

MORSEOVA TELEGRAFNÍ ABECEDA

A	· — · —	akát
B	· — · — · —	blyskavice
C	· — · — · —	citovnici
D	· — · — · —	dělava
E	· — · —	erh
F	· — · — · —	Filipiny
G	· — · — · —	gnámóny
H	· — · — · —	holubino
CH	· — · — · —	chvilám k vám sám
I	· — · —	ihis
J	· — · — · —	junácká hůl
K	· — · — · —	krákorá
L	· — · — · —	lupíněček
M	· — · — · —	mává
N	· — · — · —	nírod
O	· — · — · —	ó ó ó
P	· — · — · —	papíroci

Q	· — · — · —	kvilí arkán
R	· — · — · —	rozěšek
S	· — · — · —	světločka
T	· — · — · —	trám
U	· — · — · —	učení
V	· — · — · —	vinobraní
X	· — · — · —	Xánokralés
Y	· — · — · —	Ygar mávé
Z	· — · — · —	zólógie
1	· — · — · —	1
2	· — · — · —	2
3	· — · — · —	3
4	· — · — · —	4
5	· — · — · —	5

Volání stanice — · — · — (něd, dokud se volaný neozve stejnou značkou)
Čekám, vyšle! — · —
Zmýlená! Omyl! Nerozumím! · — · —
Konec zprávy · — · — (někdy také · — · —)

Tyto signály platí jen při vysílání zvukem.

